Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII. Ч. 227. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 27-го ЛИСТОПАДА 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 27, 1985 No. 227. VOL. XCII.

Японський науковець відгукнувся на звернення до Регена

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Сторінка звернення і заклику до президента Роналда Регена у справі оборони українських політв'язнів в СССР, що його приготовили курені пластунок „Перші Стежі" і „Верховинки" у „Ню Йорк Таймсі" з неділі 10-го листопада ц.р., викликала широкий відгук не лише серед українців, але і чужинців. Раз-у-раз напливають листи з признанням і запитами; тим більше, що після трагічного випадку повернення совєтському урядові українського моряка Мирослава Медведя переслідування українців КГБ і совєтським режимом стало загально відомим і обговорюваним на сторінках американської преси.

Із цікавих листів, що їх отримують організаторки сторінки варто зацитувати один від японського професора університету, що саме перебуває в ЗСА як гість в університеті Індіяни.

Він пише дослівно: „Я був глибоко зворушений Вашим сьогоднішнім оголошенням про померлих членів Української Гельсінкської Групи. Як професор японської літератури і культури і автор понад п'ятнадцяти книжок про модерну японську літературу, я постійно дописую до японських журналів та щоденників. І саме я бажав би при допомозі статтей у японській пресі поінформувати японський нарід про факти і правду долі Української Гельсінкської Групи, на що Ви так добре звернули мою увагу. Дуже прошу переслати мені більше матеріялу на цю тему, за що вам буду невимовно вдячний. Ваш Шіганолен Садоя".

Дітройт відзначить століття УКЦеркви в ЗСА

Дітройт. — У неділю, 1-го грудня ц.р., українці католики відзначать тут століття існування своєї Церкви в Америці. Святою Літургією о год. 10:30 в авдиторії ім. Форда. Відслужить її Владика Іннокентій Лотоцький, єпископ чикаґської Епархії. Призидіювати буде Архиєпископ Едмунд Шока і Архиєпископ Ібрагім Ібрагім, халдейського обряду. Злучені українські хори метрополітального Дітройту, в складі понад 100 співаків, прикрасять своїм співом старинну Літургію св. Івана Золотоустого. Очікується численної участи українців метрополітального Дітройту.

В Дітройті українці католики вперше зорганізувались в 1899 році, коли Микола Стефанський зорганізував першу церковну громаду і в 1907 році збудував малу дерев'яну церкву, в околиці вулиць Мишиген і Ліверной. Ця церква св. Івана Хрестителя стала матірною церквою усіх українських католицьких в Дітройті Коло 30,000 українців католиків живе тепер в цьому місті.

Цією Святою Літургією закінчиться відзначення століття української католицької церкви в Америці, а пічнеться святкування Тисячоліття Християнства в Україні.

Співучасниками святкування століття Української Католицької Церкви в Америці будуть церкви Непорочного Зачаття, св. Івана Хрестителя, св. Михаїла і Неустаючої Помочі.

У Філядельфії відбудеться концерт на пошану бл. п. А. Рудницького

Філядельфія. — Заходами окремого Громадського комітету під спонзорством Українського Освітньо-Культурного Центру й Співочого Товариства „Кобзар" відбудеться в 10-ту річницю смерти видатного композитора, музиколога й диригента Антона Рудницького концерт в суботу, 30-го листопада о год. 7-ій вечора в залі УОКЦентру. Будуть виконані твори виключно А. Рудницького — на фортепіян, сольоспіви, дует і хор.

Участь у концерті візьмуть старший син Покійного віртуоз-піяніст Роман, молодший син челіст Дорірян, дружина Романа Сузанна — сопрано, оперні й концертові співачки Марта Кокольська-Мусійчук, Марія Ясінська-Мурована, Меланія Купчинська, Ляриса Крупа, тенор Богдан Чаплинський.

Від Співочого Товариства „Кобзар" промовлятиме Ірина Райнер. Вступне слово виголосить проф. Григор Лужницький. Програму вестиме Орися Гевка.

Після концерту — товариська зустріч при перекусці.

Помер М. Колянківський

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Як повідомляє український журнал „Ми і світ" за місяці листопад-грудень, що саме наспів до редакції „Свободи", ще в понеділок, 28-го жовтня 1985 року, помер несподівано Микола Колянківський, головний редактор того журналу і відомий основник музею св. п. Василя Курилика в Наягара Фоллс.

М. Колянківський народжений в Західній Україні у 1912 році, закінчив Богословську Академію у Львові в 1936 році, але опісля працював ціле життя журналістом. Був редактором газети „Час", а відтак видавцем і редактором журналу „Ми і світ" безперервно на протязі 36 років.

До Канади переїхав з Франції у 1955 році і був редактором „Нашої Мети". Опісля залишився лише редактором журналу „Ми і світ", а при тому заложив в Торонто першу українську комерційну ґалерію.

У 1970 році заснував і збудував музей відомого канадського мистця В. Курилика і провадив його до своєї смерти.

Він також видав декілька своїх книжок фейлетонів, гумересок й сатири під псевдонімом Микола Точило.

У повідомленні журналу „Ми і світ" про смерть його творця та редактора сказано, що з цим цей журнал перестане виходити, а цей останній номер зладжено на підставі матеріялів, що їх приготовив до друку ще покійний його редактор.

В ЛМК ДОПОВІДАТИМЕ ПРОФ. В. ЖИЛА

Ню Йорк. — У п'ятницю, 29-го листопада ц.р., о год. 7-ій вечора тут в Українському Літературно-Мистецькому Клюбі при 136 Друга авеню (Дім Українського Визвольного Фронту) відбудеться літературний вечір. Проф. Володимир Жила виголосить доповідь на тему: „Іван Франко і Овідій". В музичній частині виступить солістка Святослава Качарай, сопрано у музичному супроводі Михайла Лева.

І. Дем'янюк може бути виданий Ізраїлеві

Вашінгтон. — Представники федеральних властей заявили, що 65-річний Іван Дем'янюк може бути виданий Ізраїлеві для суду над ним, залежно від того, що рішить Верховний Суд ЗСА. І. Дем'янюка обвинувачують у вбивстві 900,000 жидів в нацистському концтаборі Трємблінка на території Польщі, де він нібито служив охоронником і оператором газових камер у концтаборі.

І. Дем'янюк твердить, що коли його німці взяли в полон, то він сам перебував у концентраційному таборі як в'язень і не міг брати участи в знищенні жидів.

Після приїзду до З'єднаних Стейтів Америки, Дем'янюк працював в автомобільній промисловості в Севен Гіллс, Огайо. У 1981 році його позбавили американського громадянства, посуджуючи, що при в'їзді до ЗСА в 1952 році він затаїв своє минуле.

Зусилля адвокатів зводилися до того, щоб не допустити видачі Дем'янюка до Совєтського Союзу. Адвокати твердили, що конституційні права Дем'янюка були порушені, а обвинувачення побудовані на недостовірних фактах, представлених КГБ.

Видача І. Дем'янюка Ізраїлеві буде першим випадком використання угоди 1963 року між двома країнами про видачу осіб, яких посуджують у військових злочинах.

ДОПОВІДІ В УВАН

Ню Йорк. — В неділю, 1-го грудня ц.р., о год. 2-ій по полудні, в Будинку Української Вільної Академії Наук відбудеться дві доповіді на тему: „Німецька окупація України під час Другої світової війни з перспективи сорока років". Аркадій Трачук говоритиме про адміністративно-господарську політику, а Олег Федишин про українців військово-полонених: пляни, цифри й наслідки.

В Олбані відбудеться концерт на пошану В. Стуса

Олбані, Н. Й. — Заходом олбанського Відділу товариства Американці в Обороні Людських Прав в Україні відбудеться в неділю, 1-го грудня ц.р., симфонічний концерт на дохід цього товариства, тут в залі Жидівського центру, при 340 Вайтголл Рд.

Тому що Олбанська симфонічна оркестра має 50 членів, а українські залі в окрузі мають малі сцени, треба було взяти цю залю, яка має велику сцену.

У програмі концерту: увертюра з опери М. Лисенка „Тарас Бульба", фортепіяновий концерт ч. 17 Г-дур Моцарта у виконанні піяністки Люби Ліщинської, абсольвентки музичної консерваторії в Бостоні, твори Бізе й Шуберта. Диригент симфонічної оркестри — Стен Рубін, концертмайстер — Ярослав Ліщинський. Початок в год. 7:30 вечора.

Помер Д. Смотрич, довголітній службовик Головної Канцелярії УНСоюзу

Джерзі Ситі, Н. Дж. — В п'ятницю, 15-го листопада 1985 року, тут помер на 64-му році життя після короткої, але важкої недуги Діонізій Смотрич, довголітній службовик Рекордового Відділу Головної Канцелярії Українського Народного Союзу.

Діонізій Смотрич народився в 1921 році в Медиці, біля Перемишля, і закінчив середню освіту в українській мужеській гімназії в Перемишлі. Після воєнної хуртовини опинився на скитальщині, іміґрував у 1949 році до Америки та оселився в Джерзі Ситі. Вже в цьому ж самому році став він членом УНСоюзу. Впродовж 20 років працював Д. Смотрич рчсівником в американському інженерному підприємстві. В Головній Канцелярії УНСоюзу почав він працювати від 1966 року, спершу на частковій базі, а вже від 1972 року, як досвідчений службовик, на повний час.

Д. Смотрич був дуже точним, совісним та відданим службовиком Рекордового Відділу УНСоюзу і своєю працею та товариською поставою здобув собі загальне признання і приязнь серед членів Головного Екзекутивного Комітету та товаришів праці.

Покійний Д. Смотрич осиротив дружину Олену, службовичку адміністрації „Свободи", сина Зенона з дружиною Шарлін, та сина Ореста, сестру Катерину Бук з мужем Андрієм і ближчу та дальшу родину в Америці і в Україні. Похоронено Покійного у понеділок, 18-го листопада ц.р., на українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемптонбурзі, Н. Й.

ВИСТАВКА Я. СТАДНИКА

Ню Йорк. — В неділю, 1-го грудня ц.р., о год. 1-ій по полудні тут в галерії ОМУА, при 136 Друга авеню, відбудеться відкриття виставки відомого українського артиста-маляра Ярослава Стадника. Мистець є знаний як кольорист оливної техніки на полотні. Тим разом він виставлятиме виключно свої пастелі. Виставка триватиме до 13-го грудня.

Хор „Журавлі" в Польщі має нового диригента

Варшава, Польща. — Відомий чоловічий хор „Журавлі", яким 12 років успішно керував Ярослав Полянський, виступає тепер під керівництвом нового диригента, молодого 25-річного Романа Реваковича, що саме тепер закінчив студії (диригентура, композиція) у Варшавському університеті.

Очевидно, спершу праця йшла пиняво. Зі сторони хористів були деякі застереження, очікування, а навіть сумніви чи молодий диригент зуміє у виїмково важких ситуаціях дати собі раду з веденням 70-членного хору. Р. Ревакович розвіяв усі сумніви своєю наполегливою працею і талановитим диригуванням. Особи, що останньо побували на відвідинах у Польщі кажуть, що хор знаходиться у стадії відродження.

Я. Полянський, без сумніву, вклав чимало праці і дуже трудився, щоб втримати хор на високому мистецькому рівні. За 12 років наполегливої праці хор „Журавлі" дав понад 100 концертів і випустив дві платівки. Під новим керівництвом „Журавлі" виступали вже 30 разів.

В РИМІ РОЗПОЧАВСЯ СИНОД ЄПИСКОПІВ

Рим. — Папа Іван Павло II формально відкрив в неділю, 24-го листопада ц.р., синод католицьких єпископів, у якому беруть участь 165 прелатів з усього світу, між ними велика делегація американських єпископів, яку очолює єпископ Джеймс В. Мелон з Янгставну в Огайо. У довгому поході до катедри св. Петра і Павла можна було бачити також Владику Стефана Сулика, Митрополита Української Католицької Церкви в ЗСА, який відрізнявся від усіх інших Владик своєю мітрою і ризами, особу якого зокрема довго тримали у фокусі телерепортери.

Папа, виголошуючи свою вступну проповідь, кілька разів повертався до постанов Ватиканського Собору II, який відбувся 20 років тому.

Після Торжественної Служби Божо Папа промовляв до молоді, яка у великому числі зібралась на площі св. Петра. Як відомо, одною із серйозних проблем Католицької Церкви є брак активности молоді в церковних організаціях. Є велике число молоді, яка взагалі стоїть поза рамками Церкви і ця проблема буде одною з важливих справ під час нарад синоду.

Сесії синоду передбачають виступ кожного з учасників не довше, як 15 хвилин. Окремі проблеми отці синоду розглядатимуть на комісіях з участю спеціялістів окремих ділянок життя. Синод закінчиться 8-го грудня довшою доповіддю Папи.

Поодинокі Владики висловили думку, що не всі проблеми можна буде обговорити на протязі двотижневих нарад, але на думку американського кардинала Джозефа Бернардіна з Чикаго, постанови синоду стануть напрямними для отців Церкви до кінця цього століття.

Вибух бомби у Франкфурті поранив 34 особи

Франкфурт, Західня (Німеччина. — Принаймні 34 особи були поранені у висліді вибуху бомби чи іншого вибухового матеріялу залишеного в автомобілі марки BMW під американським торговельним комплексом у північній частині Франкфурту. Поранені переважно американці, які живуть компактною масою у цих помешканнях, призначених для вояків і їхніх родин.

Поліція у Франкфурті і американські військові чинники покищо не мають жадних інформацій про виконавців цього терористичного замаху і ніхто з терористів не взяв на себе вини за доконаний злочин. Загально здогадуються, що автомобільний атентат виконали скрайньо-ліві елементи, а може навіть терористична група, яка називає себе „фракцією червоної армії". Усі вони ведуть тепер на території Західньої Европи терористичні акти проти американців, метою яких, кажуть поінформовані особи, є підірвати мораль американських воякві в Европі і посіяти страх серед їхніх родин, щоб вони масово покидали Европу і виїжджали до З'єднаних Стейтів Америки. Політичні спостерігачі кажуть, що тактика вже принесла деякі наслідки. Багато родин вояків в Західній Німеччині вже виїхали до ЗСА, інші внесли прохання на виїзд. Очевидно, за родинами хотіли б поїхати також вояки і при першій нагоді вони це зроблять. Охоти служити у збройних силах ЗСА за кордоном немає серед воящтва.

Подібний терористичний бомбовий акт виконали західньонімецькі „червоноармійці", у вересні біля американської військової бази Райн-Майн, вбиваючи двох американців і поранюючи 20-ох осіб, в більшості цивільних. Три бомби вибухли місяць пізніше біля військових інсталяцій в Сарщині, наробивши чимало матеріяльної шкоди.

Посадник Франкфурту Вальтер Валльманн відвідав місце вибуху бомби і висловив співчуття родинам поранених. Це однак не допомогло піднести мораль присутніх у цих комплексах американців, кажуть кореспонденти. У Франкфурті перебуває найбільше число американських вояків і їхніх родин.

У СВІТІ

ПІЛОТ ЄГИПЕТСЬКОГО пасажирського літака, захопленого в суботу, 23-го листопада терористами, Гані Ґаляль, виступаючи на пресовій конференції з пораненою і перев'язаною головою, назвав захоплювачів справжніми бандитами-вбивниками і обороняв рішення єгипетського уряду вислати на Мальту спеціяльні штурмові відділи війська для ліквідації тероризму. Він, очевидно, висловив жаль, що понад 50 осіб мусіли загинути в цій акції, але відмітив, що з такого роду терором не можна жартувати і його треба ліквідувати вже в зародку.

МІНІСТЕР ОБОРОНИ Іраку заявив, що Іран готується до більшої офензиви проти його країни. Ген. Аднан Каралляг який є рівночасно заступником шефа генерального штабу армії, перестеріг Іран перед нерозважним кроком і погрозив масовим бомбардуванням оливних піль Ірану у випадку здійснення офензиви.

ЦЕНТРАЛЬНЕ МІНІСТЕРСТВО транспортації в Ню Делі зажадало від прем'єр-міністра Раджіва Ганді, щоб він наказав армії охороняти кожний поїзд, який переїжджає через провінцію Пунджаб, аж поки не вдасться зліквідувати банди, яка нападає на поїзди, грабує майно і вбиває невинних людей. Жертвою нападу падуть переважно гіндуси, тобто члени племени, яке творить більшість в центральному уряді. Міністерство транспортації думає, що грабунками і вбивствами займаються індійці з племени сікхів.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА Роналда Регена переконана, що Совєтський Союз скоро вийде з новою пропозицією розв'язки проблеми Афганістану, а може навіть проголосить реченець постепенного відтягнення своєї понад 100-тисячної армії з тієї країни. Можливості політичної розв'язки афганського питання були дискутовані в Женеві між президентом Р. Регеном і совєтським лідером Міхаїлом Ґорбачовим, а пізніше на нарадах міністерств закордонних справ обидвох потуг. Американці в Женеві найбільше були заскочені заявою М. Ґорбачова, що він починає нетерпеливитись довгою війною в Афганістані. Деякі розважніші коментатори кажуть, що така заява цілком не означає, що СССР хоче закінчити там війну і полагодити конфлітк з користю для Сходу і Заходу. Його, Ґорбачова, „нетерпеливість" може також означати ліквідацію конфлікту при допомозі збільшеного числа війська і модерної зброї. Джордж Шулц, державний секретар ЗСА, переконаний однак, що М. Ґорбачов хоче миру.

ЧИСЛО ЖЕРТВ НА ЗАХОПЛЕНОМУ ЛІТАКУ ЗБІЛЬШИЛОСЯ ДО 60 ОСІБ

Маллєта, Мальта. — Засоби масової інформації повідомляють, що число жертв на захопленому терористами єгипетському пасажирському літаку збільшилося до 60-ти осіб. У зв'язку із неспівмірно високими жертвами, деякі країни і залишені в живих 38 пасажирів критично висловились на адресу єгипетського уряду, який поспішився штурмувати літак, знаючи наперед, які можуть бути з цього наслідки. Один з пасажирів, який сам є летуном заявив, що капітан літака і решта обслуги повинні були повідомити урядові єгипетські чинники про захоплювачів-вбивників, які вже з самого початку показали, що вони не гребуватимуть у засобах у критичній хвилині, тим більше, що вони розпоряджали достатньою кількістю зброї, гранат та іншого вибухового матеріялу.

Очевидно, єгипетські урядові особи намагаються оборонити своє становище, хоч у політичному світі панує переконання, що президент Єгипту Госні Мубарак в тому конкретному випадку боронив радше престижу єгипетської держави, а не пасажирів на літаку. Можливо, що деяку таємницю розкриє залишений в живих одинокий терорист, який був тяжко поранений під час перестрілки з єгипетськими вояками, але після операції він почувається краще і є всі вигляди, що він вийде живим з цього випадку. Без сумніву капітан літака, який також був легко поранений в голову, обороняє становище свого уряду і заявляє, що штурм літака був конечним. Він переконаний, що терористи і так були б перестріляли один по одному усіх пасажирів і обслугу, якщо б їхні вимоги не були виповнені.

Після цього випадку Єгипет поставив у стан гострого поготівля свою армію, а деякі офензивні частини маршують в сторону єгипетсько-лівійського кордону. Г. Мубарак вважає, що терористи, якої б вони національности не були, працювали для лівійського диктатора Муаммара Каддафі і з його наказу вони захопили єгипетський літак. Покищо не відомо чи з цієї афери захоплення літака розвинеться більший конфлікт між Єгиптом і Лівією, кажуть політичні спостерігачі, але у великій мірі багато залежатиме від постави лівійського диктатора.

Уряд ЗСА підтримав єгипетську акцію і цей жест Адміністрації президента Роналда Регена спричинився до відновлення дружніх відносин між обидвома країнами.

Міжнародна асоціяція охорони пасажирських літаків, тепер більше як будь-коли перед тим, висловлюється проти присутности на літаках озброєних охоронців, бо фактично напруга на єгипетському літаку постала від конфронтації між захоплювачем і охоронником, який, витягнувши пістолю, вистрілив і поранив палестинського терориста. Одначе, цей останній встиг вистрілити і поранив охоронника, інші прийшли йому на допомогу. В результаті усі чотири охоронники загинули.

В АМЕРИЦІ

ГУБЕРНАТОР СТЕЙТУ Ню Йорк Маріо Квомо заявив, що стейт має намір виділити 17,5 мільйона долярів некомерційним організаціям, які беруть участь в програмі допомоги бездомним. Загальні видатки для виконання програми становитимуть 50 мільйонів долярів і дадуть змогу забезпечити житлом 6,000 бездомних. Керівник житлового управління Ню Йорку Ентоні Ґлідман заявив, що виділених фондів вистачить на будівництво і ремонт 1,200 будинків на протязі трьох років.

У ВАШІНҐТОНІ в своєму домі заарештована Анн Гендерсон-Поллард, жінка контррозвідника військово-морських сил ЗСА Джанатана Полларда, якого обвинувачують в шпигунстві на користь Ізраїля. Представники федеральних властей заявили, що Дж. Поллард, можливо, передавав інформацію також Пакістанові. Його жінку обвинувачують в зберіганні вдома секретних матеріялів. Їй загрожує 10-річне тюремне ув'язнення і кара у висоті 10,000 долярів. Речник Державного департаменту Чарлз Редман сказав: „Американці шоковані і засмучені повідомленням, що один з їх найближчих союзників займається недозволеним збиранням розвідчої інформації. Ми завжди самі старалися ділитися з Ізраїлем своїми відомостями. Компетентні інстанції зайняті тепер виясненням всіх обставин цієї справи".

ЯК ПОВІДОМИЛА газета „Вашінгтон Пост", президент Роналд Реґен попросив письменника Едмунда Морріса написати його біографію. Речник Білого Дому Пітер Рассел сказав журналістам, що Е. Морріс дістав право брати інтерв'ю в Президента, супроводжувати його в поїздках, спостерігати за його роботою. Він був у числі тих, хто супроводжував Р. Регена в Женеві.

В ДАЛЛАСІ, ТЕКСАС, відбулася церемонія, присвячена пам'яті президента Джана Кеннеді. Члени Демократичної партії зібралися біля будинку книгосховища, з вікна якого 22 роки тому роздалися постріли в Президента. Церемонія почалася в годині 12:25. Саме в цей час Дж. Кеннеді був смертельно поранений. Під пам'ятник Президента на Арлінгтонському цвинтарі був покладений вінок.

ПИСЬМЕННИК ДЖОЗЕФ ШІ і каліфорнійський промисловець Гаррі Едельстайн створили комітет для висунення на президента сенатора-демократа Джана Керрі. Дж. Ші сказав, що під петицією переконати Дж. Керрі взяти участь у виборчій кампанії в 1988 році поставили підписи 5,000 каліфорнійців, а плянується зібрати 500,000 підписів. Дж. Керрі, вибраний в Сенат в 1984 році, показав себе як ліберал, що відноситься до тих, які, за словами Джін Киркпатрик, „в усіх бідах винять Америку".

ГЕНЕРАЛ РИЧАРД СТИЛВЕЛЛ, який очолює Комісію військового відомства ЗСА в справах безпеки, створену кілька місяців тому, заявив на пресовій конференції, що він зустрічався і розмовляв з Віталієм Юрченком, і прийшов до висновку, що В. Юрченко не був засланий до ЗСА, а сам вирішив втекти на Захід. Свою думку Р. Стилвелл підтвердив інформацією, одержаною від самого Юрченка.

ПРЕДСТАВНИКИ ПОЛІЦІЇ стейту Ню Джерзі заявили, що на території стейту конфісковано біля 1,500 фунтів кокаїни, загальною вартістю 700 мільйонів долярів. Найбільша конфіскація була проведена в домі Люїза Агуделько, який походить з Колюмбії. У сховку в стіні будинку було знайдено 220 фунтів чистої кокаїни. Під час кампанії боротьби з наркотиками заарештовано в загальній кількости 20 осіб. Більшість з них є чужинцями.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Краща атмосфера

Коли говориться про кращу або гіршу атмосферу в міжнародних відносинах, то це ніби орудування абстрактними поняттями, які, проте, мають у даному випадку дуже реальне значення. Женевська конференція на вершинах 19-20-го листопада 1985 року не принесла ніякого „договорення" щодо припинення перегонів у зброєнні, у тій найважливішій справі, задля якої та конференція була зааранжована. Все ж таки коментатори, політичні аналітики, називають ту конференцію „історичною", тобто стверджують, що та конференція таки мала поважне значення. Агентство ЮПІ повідомляє з Москви, як то оваційно вітали там Міхаїла Горбачова з його поворотом з зустрічі з Роналдом Реґеном у Женеві, при чому, дивним дивом, вся совєтська преса з „Правдою" і „Ізвєстіями" у проводі прийняла цілком пристойний тон щодо Реґена й Америки, зовсім неподібний до звичних попередніх лайок з термінологією „імперіялісти" на означення американців.

Не договори, підписані в Женеві, про пожвавлені „культурні контакти", не рішення відкрити американський консулят в Києві (при чому Реґен підкреслив, що оце вперше Америка відкриває свою станицю в Україні) і не договорення щодо безпечнішого перелету пасажирських літаків на Далекому Сході, де можна нехотячи залетіти на територію совєтської Камчатки, — не ті другорядні справи, а покращання атмосфери в американсько-совєтських відносинах є, за твердженням найповажніших коментаторів, найбільшим і чи не єдиним успіхом Женевської конференції.

Коли на зустрічі президента Реґена з акредитованими у Білому Домі журналістами один з них запитав Президента, чи вдалося йому захитати неґативне становище Горбачова у справі так званої „зоряної війни", тобто протиракетної оборони із космічного простору, Реґен відповів одверто „Ні". Горбачов далі вважає, що заплянована Реґеном протиракетна оборона з використанням космічного простору насправді настільки скріпить американський збройний арсенал, що Америка стане сильнішою за СССР, на що він, Горбачов, не може погодитися. У Женеві він наводив слова колишнього президента Джансона, що „хто запанує в космосі, той пануватиме й на Землі". Горбачов рішуче не хотів говорити ділово про будь-яку редукцію стратегічної зброї, поки Реґен не виречеться заходів щодо оборонної системи в космосі. На цьому пункті, як і на пункті людських прав, обидві сторони виявляли „фундаментальні розбіжності".

Але це не дрібниця, коли лідер демократичної меншости в Сенаті, Роберт Бирд, заявив кореспондентам: „Я спав краще минулої ночі. Я знав, що Горбачов не потисне ґудзика тієї ночі". У перекладі на простішу мову це значить, що президент Реґен настільки скріпив свою позицію і настільки збільшив свій авторитет, що він матиме куди менше турбот з демократичною опозицією в Конґресі. Женевська конференція на якийсь час відсунула в тінь всі інші проблеми, що їх має Америка у себе і назовні. Тим часом існує ще нерозв'язана проблема астрономічного бюджетового дефіциту, проблема податкової реформи, проблема кризи у фармерському світі і в міжнародному світі все ще клекотить на Близькому Сході, все ще шаліє міжнародний тероризм, все ще існує реальна загроза комуністичної експансії в Центральній Америці з активною дією Куби й Нікараґуа. Ані Реґен, ані Горбачов не сказали, чи в цій останній справі дійшло між ними до якогось компромісу. За всією вірогідністю — не дійшло.

Але, як на цьому місці сказано вже багато-багато разів, ніхто не хоче третьої світової війни. Не хоче її однаково Білий Дім, як і Кремль. І послідовно, коли дві сторони не хочуть війни, то мусять говорити про мир. 11-та з черги від закінчення Другої світової війни вершинна конференція не могла впродовж двох днів зліквідувати всі оті „фундаментальні різниці". Але, як висловився Реґен, створила ґрунт для дальших зустрічей, для дальших розмов. Це саме та „краща атмосфера". Без тієї кращої атмосфери не можна б думати про продовжування у Відні і Женеві нарад фахівців над редукцією будь-якої зброї. У жовтні 1918 року большевики поставили собі за ціль „угробити" вільний світ. Горбачов і його дорадники мали ще одну нагоду переконатися, що таке угроблення є мрією большевицьких фанатиків, так само нездійсненною, як була мрія про заведення раю на землі у „безклясовому суспільстві". Теорії Маркса-Енґельса-Леніна збанкрутували. Зберігається імперія завдяки збройній силі, але збанкрутувала система державного капіталізму, збанкрутувала система державної централізації всієї продукції і розподілу. І тому Горбачов із штабом своїх співробітників поїхав до Женеви.

Д-р Мирон Куропась

ПАРОДІЯ СПРАВЕДЛИВОСТИ

II.

Закінчення

Чому Білий Дім дозволив на таке вийняткове порушення цивільних прав, що прислуговували Медведеві і чому Департамент справедливости ЗСА так завзято боровся, щоб не дозволити Товариству Українсько-Американських Адвокатів добитися судового звільнення для Медведя? Чому Уряд настоював, що дальші допитування Медведя викликали б „риск для крайової безпеки"?

Я думаю, що я знаю відповідь на ці питання і вони в'яжуться із способом, яким КГБ шукає для себе приязні і ласки в Департаменті справедливости.

Пригадаймо, що сказав сенатор Ґордон Гамфрі, один з найсильніших оборонців Медведя, як довідався про його долю. На підставі моїх інформацій з Департаменту справедливости, Гамфрі сказав, що віддання Медведя не було першим таким випадком. Були і інші вже перед тим втікачі, яким Служба іміґрації і натуралізації відмовила право азилю. Хочу пригадати, що Служба іміґрації і натуралізації та Бюро спеціяльних інвестиґацій (ОСІ) є частиною Департаменту справедливости і моя відповідь є ясна. Спосіб, в який потрактовано справу Медведя в Департаменті справедливости, дає мені переконання, що існує велика можливість, що тут був „фікс" і що все це було „порозумінням", яке розпочалося в Москві між директором ОСІ Алленом Раєном і совєтським генеральним прокуратором Романом Руденком. Як інакше можна пояснити передання совєтськими чинниками урядникам іміґраційної служби і Державного департаменту побитого і півпритомного від наркотиків Медведя три дні після того, як Медвідь другий раз пробував тікати і його зловили. Вони мусіли знати, що помимо стану Медведя урядники служби іміґрації не будуть протестувати.

Ціла афера Медведя — це велика пародія справедливости на яку американські українці ніколи не погодяться.

Але коли шукати позитивних аспектів у тому нещасливому випадку, то цим є факт, що ціла наша спільнота з'єднано робила все, що можливе, щоб рятувати Медведя. Перший раз від довгого часу цей випадок поставив в тіні вузькі партійні непорозуміння і саме це було тим ясним моментом. Я був в Ню Орлінс і було справді зворушливим бачити як співпрацювали і ТУСМ, і УККА і УАКРада, і Організація Американців в Обороні Людських Прав в Україні і новозаснована організація Українсько-Американський Комітет Справедливости в Чикаґо. Як ми могли працювати разом у випадку Медведя, ми можемо співпрацювати також в інших випадках. „Пам'ятайте Медведя" повинно бути кличем, що нас буде єднати.

Якщо однак має бути якась справедливість, тоді ціла афера Медведя мусить бути щераз переглянена, до Білого Дому включно. Ті, які провинилися проти Медведя і ті, які той злочин прикривали, мусять бути виявлені і покарані.

Як сумно, що Роналд Реґен, який будував свою політичну кар'єру на поборюванні большевиків і бюрократії в Державному департаменті, так легко дався ошукати одним і другим в останніх роках його досі успішної адміністрації.

Якщо Роналд Реґен пробує знайти симпатію совєтського уряду, дозволяючи їм знищити Медведя, він помиляється. Совєтський уряд респектує лише силу і її випробовує перед кожною конференцією на „вершинах".

Міхаїл Горбачов не є дурний. Він знає знаменито що сталося з Медведем на ріці Міссісіпі, навіть як Реґен удає, що йому не все було відомо. Горбачов тепер знає, що всупереч пропаґанді Білого Дому, Реґен не є Рамбо. Напередодні конференції на „вершинах" в Женеві, Реґен подобав більше на Чемберлена.

Михайло Кучер

„ДАРУНОК" БЕЗБОЖНОЇ МОСКВИ НА ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ

II.

Інтелектуали-дисиденти Ленінґраду і Москви із певним здивуванням відзначають голоси Заходу про „відродження релігійности в СССР" і вважають таке занадто оптимістичним. Відомостей на цю тему з Києва, або Харкова немає. Якщо до церкви шкандибає сива пенсіонерка, учорашня комсомолка, то це не можна вважати „відродженням". Можна натомість говорити про зріст зацікавлення тим, чим жили, що пороблювали і що боронили діди і прадіди. Можна говорити про певне зацікавлення дореволюційною літературою релігійного характеру і тим, що на релігійні теми дістається із Заходу. Само читання Біблії без відповідного наукового коментаря історичного — багато не дасть.

І як завжди тоді приходиться говорити про совєтську молодь. У цілому світі справа молоді викликає затурбовання старого громадянства. Тема не нова. Антична історія каже нам, що вже старовинні греки до Христа журилися молоддю, нарікали на неї і нарікання були майже такі самі як і тепер.

Щождо совєтської молоді, то вона цікавиться і журиться війною в Афганістані, майже не журиться атомовою війною. Молодь поборового віку знає страшну правду про війну в Афганістані. Про це оповідають демобілізовані вояки вдома. Про це оповідають гроби вояків, привезені на поховання додому, які не можна відкривати. Отже молодь боїться війни, зокрема та, яка не має впливових родичів, щоб її визволили від військової служби за великі хабарі військовим лікарям. Робітник, селянин і дрібний службовець ніяк не можуть звільнити своїх дітей від військової служби і їх діти йдуть на війну в Афганістан і там звичайно гинуть. Якщо сина вбито на війні в Афганістані, батьки дістають „похоронку", повідомлення про смерть сина на полі бою в обороні соціялізму. Звичайно батьки в таке не вірять.

У совєтській армії бракує вояків. Щоб тому зарадити у вищих школах закрито воєнні катедри, які давали слухачеві чин старшини армії. Тепер слухачі подібних вищих шкіл по закінченні йдуть служити звичайними вояками. Всі, кого приділюють у фльоту, стараються попасти на кораблі, які заходять у чужі порти. Чужі порти діляться на соціялістичні і капіталістичні. Соціялістичні порти — це порти Анґоли, Мозамбіку, Аден і Куби. Вони нікому не цікаві. Там не можна купити нічого вартісного-дарунки рідним і знайомим в СССР.

Моряки, які втікають із совєтських риболовних кораблів в капіталістичних портах, зразу приголомшені незвичайними обставинами. На них ніхто не кричить, ніхто не намовляє повернутись на совєтський корабель. Їм зразу дають кімнату в готелі і певну суму грошей, яка просто величезна на совєтський стандарт. При мовних клопотах завжди є перекладачі, дуже ввічливі. Антисовєтську літературу совєтські моряки в СССР майже не привозять. Її читають, з написаним погоджуються, але на кораблі за виявлену чужу літературу гостро карають.

Великий скандал стався в одному з портів „братньої" Портуґалії, куди причалив совєтський корабель. Мав відбутися мітинг „дружби". Совєтські моряки, випущені на „братній" берег насамперед чомусь кинулися купувати не джінси, а горілку. Напилися так, що портуґальська міська управа змобілізувала всі амбулянси шпиталів, які валками возили на корабель непритомно п'яних моряків. Решта, менше п'яна, прийшли на мітинг і образили всіми совєтськими нецензурними виразами насамеред членів ЦК портуґальської комуністичної партії і всіх жінок, що породили таких кретинів, як портуґальські комуністи. Дісталося і совєтським „клясикам". Мітинг не відбувся. Москву про інцидент не повідомлено. Переляканий капітан риболовного корабля звертався до моряків незвичайним словом „братци, прошу успокоїться". „Братци" відповідали капітанові такими пропозиціями замовкнути, які ніяк передати не можна.

В Україні також квітне пияцтво і наркоманія. Чомусь наркоманів карають легше як пияків. В Україні вже є багато будинків для ненормальних дітей, батьки яких пияки, або наркомани. Такі діти звичайно дуже слабої фізичної будови і ментально нерозвинені. До нормальної зарібкової праці і військової служби нездатні.

Навіть в Україні в деяких районах час від часу влада дає населенню картки на масло і сметану. З харчуванням найгірше в Росії і потім в Білорусії. Було і є в ужитку прислів'я — „бідний як білорус". Одначе в продажі не бракує рибних консервів, що їх населення купує неохоче. Якщо консерви з каспійської риби — вони нездорові, або й небезпечні. Вода Каспійського моря помітно отруєна фабричними відходами. На риболовних кораблях годують непоганорибою, яка всім остогидла. Є й м'ясо, так зване "стратегічне". Це м'ясо двадцятирічної давности з армійських запасів на випадок війни.

Серед населення України панує незадоволення з харчової політики центру. Москва велику кількість урожаю України вивозить у Сибір. Одначе таке незадоволення ніколи не набирає гострих форм, а обмежується розмовами в чергах, на весіллях і на поминках.

Більш одверто виявляє незадоволення українська молодь з приводу політики в освіті. Всі хочуть, але далеко не всі можуть, вчитися у „престижевих" (В СССР також люблять це слово) вищих школах столиць. Але й там місцева молодь зустрічає велику конкуренцію чужих студентів. Інколи 50 відсотків студентів–це чужинці. З них Москва сподівається виховати вірних комуністів. За навчання своїх студентів у СССР країни Третього світу звичайно платять базами.

Усе таки треба признати, що 40-50 відсотків совєтських людей вірить партійній пропаґанді і наше оптимістичне припущення, що совєтська людина вміє читати поміж рядками, не відповідає правді. Як же часто і вільна людина не вміє. Партійній пропаґанді не вірять тільки ті, хто має можливість слухати закордонне радіо, або прочитати закордонну книгу чи газету. А це можливо тільки в столицях.

Степан Максимюк

Ще до 35-ліття ювілею хору „Думка" в Ню Йорку

Протягом останніх двох місяців появилися дві довжелезні і докладні статті про хор „Думку" в Ню Йорку з нагоди його довгої 35-літньої мистецької діяльности.

Перша стаття під назвою „Хор Думка — звеличник української пісні", що її написав маестро Володимир Луців і опублікував в „Свободі" 1-го вересня 1985 року. В ній досить докладно описано історію хору, його репертуар, диригенти, які тим хором диригували на протязі його довгого існування, про солістів та про майбутню подорож цього хору до Европи.

Друга стаття Володимира Жили під назвою „За благородну справу збагачення традицій хорового мистецтва" також надрукована в „Свободі" 16-го жовтня ц.р. Ця стаття в основному є повторенням інформацій, які можна прочитати в докладній статті маестра Луцева.

Ні одна із цих статтей не торкається дуже важливої діяльности нашого славного хору „Думка", а саме: дискографічної. Правда, маестро Луців в одному реченні згадав, що „за час свого існування і діяльности 'Думка' наспівала цілий ряд довгограючих платівок..."

Усі культурні нації світу, багато з них куди молодші історично від нас, мають вже довготривалу традицію досліджувати дискографію і фонографію — науки про виріб платівок та докладні інформації про їх записи, як також різного роду дані про всякого роду записи на грамофонні валики, стрічки чи інше. Ми українці цією справою майже не цікавимося. Наука дискографії чи фонографії у нас тільки в пеленках. Музикознавці цією ділянкою в більшости не цікавляться, а одиниці, — чи то любителі музики, чи збирачі платівок, — не в силі піднести цю важливу музикознавчу науку на такий рівень, який можна б уважати задовільним.

Кожний зі мною погодиться, що для майбутніх поколінь, для історії перебування нашої спільноти тут на Північно-американському континенті та й взагалі в західньому світі, для збереження нашої культурної і музичної спадщини, яку в деяких випадках неможливо зберегти в теперішній Україні, на нас паде велика відповідальність зберегти не тільки ті перлини наших музичних надбань, але також деталі про те, як вони творилися, які проблеми траплялися на шляху їх творення, хто був їх промотором, яка фірма записувала ті платівки, хто ті записи фінансував і т.д., і т.д.

Я можу подати короткий статистичний огляд звукозаписної діяльности Нюйоркського хору „Думка", але чи він буде вистачальним для серйозного дослідника звукозаписної діяльности „Думки"? Можу зразу відповісти, що ні, бо інформації, які такий дослідник потребує, я, як колектор платівок, не можу вповні дати тому, що я не був довголітнім хористом „Думки", а як був, то такі „дрібнички" я собі не записував. Я також не був одним із диригентів, чи адміністратором хору.

Я як колектор, можу тільки дати поверхові інформації, а саме: подати факт, що такі платівки були колись на ринку, але коли точно і де були вони записані, подати деякі цікаві епізоди з часів їх запису я, як колектор, того зробити не можу. Тому для того є протоколи засідань адміністрації хору, спогади диригентів та хористів та інші статистичні дані, які на всі ці питання можуть дати докладну відповідь. Треба усвідомити, що звукозаписна діяльність хору є однією з найважливіших сторінок його діяльности. Можна прочитати сотні рецензій на виступи хору по різних місцях і континентах, але ніщо не заступить звукозапису, як найвірогіднішого джерела мистецької вартости хорового колективу.

На підставі того, що є в моїй колекції, я можу сказати, що навіть коротеньке речення маестра Луцева про звукозаписну діяльність „Думки" не відповідає дійсності. Він пише, що „Думка" „наспівала цілий ряд довгограючих платівок". У мене є платівки „Думки" на старих 78-ах, які випустила Нюйоркська фірма „Арка". Таких платівок є чотири: ч. 515 „Бог Предвічний" — Людкевич-Недільський, дир. О. Микитюк; ч. 520 „Не плач Рахиле" — Т. Купчинський-М.Колесса, соло О. Стецура; „Нова рада стала" (Д. Котко); ч. 621 „В'язанка коляд" („Дзвонять дзвони", „Бог Предвічний", „Во Вифлеємі", „Нова рада стала"), част. 1 і 2; ч. 526 „Стрілецьким шляхом" (В'язанка стрілецьких пісень) Гайворонського.

На цьому мої інформації про старі платівки в 78 обротів на хвилину кінчаються. Каталог „Арки" інших 78-ох не реєструє. Проте є можливості, що були й інші, але я такої евіденції не маю.

Цей самий каталог містить ще одну довгограючу платівку „Арки" ч. 804 під назвою „Коляди", на якій хор „Думка" співає: „Бог Предвічний", „Нова рада стала" та „Не плач Рахиле". Припускаю, що всі вони є в дійсності копіями записів із старих платівок ч. 515, 520 і 621.

Найважливішою звукозаписною діяльністю хору „Думка" є дальших п'ять довгограючих платівок. Дослідити точно, в яких роках вони були випущені на ринок, де і в яких студіях їх було записано, хто був інженером-записувачем та інші подробиці, прийдеться за-

(Закінчення на стор. 3)

ТИСЯЧОЛІТТЯ

ІНТЕРВ'Ю З ПРОФ. МАҐОЧИМ

II.

П.: Хто, крім Вас, був запрошений до Риму?

В.: Були запрошені з Північної Америки о. Джан Маєндорф, декан православної семінарії св. Володимира, і о. Джан Ф. Лонґ, директор Екуменічного центру Івана XXIII на Фордгамському університеті. З Европи з Франкфуртського університету був знавець київської релігійної думки о. Ґерґард Подскальскі, був теж французький знавець руської релігійної думки о. Ф. Рульо, а з Парижу прибув загальновідомий православний науковець о. Олівіє Клемент. В офіційній ролі Понтифікального орієнтального інституту був проф. Ян Крайцар. Він репрезентував Святу конґреґацію для східніх Церков. Були теж присутні о. П. Дупре, секретар Секретаріяту сприяння християнській єдності, і о. Скрібано зі Секретаріяту.

П.: То ви були єдиний не-священик на засіданні?

В.: Так.

П.: Був там представник Московського патріярхату?

В.: Ні.

П.: Був там кардинал Віллєбренадс, голова Секретаріяту сприяння християнській єдности?

В.: Ні. Але я зустрів його під час перекуски і дуже коротко говорив з ним.

П.: Чи інші запрошені прибули з якимись пропозиціями?

В.: На моє здивування, ні.

П.: Отож, тільки Ваша пропозиція була дискутована?

В.: Так.

П.: З яким вислідом?

В.: Мою пропозицію було обговорено і виправлено, передусім те, що стосується до осіб, намічених як потенційних доповідачів, теж узгіднено було склад дуже важливого комітету для академічної програми, перший раз складено бюджет, і мене було запрошено очолити організаційний комітет. Наприкінці було запропоновано скликати конференцію в Торонто в останніх місяцях 1986 року.

П.: Чом так передчасно, якщо тисячолітні святкування мають відбутися в 1988 році?

В.: Бо в дійсності це не святкування тисячоліття, а наукова конференція в справі приходу християнства в Київську Русь. Тому виглядає зовсім на місці відбути її перед властивими святкуваннями, щоб той, хто бажає, міг побачити висліди конференції та прийняти їх за дороговказ до сучасного знання тієї справи і наукового становища до неї.

П.: То після зустрічі в Римі конференція була готова розпочатися?

В.: Ні.

П.: Чому, ні?

В.: Бо в дискусії у Римі багато уваги приділено було можливим коштам. Ані в той час, на початку лютого, ані потім не було фондів на переведення конференції по відзначенні такої важливої історичної події. Далі, маючи досвід з конференцією в справі Шептицького, коли то обіцяних релігійними групами фондів не було, а також послухавши церковних і світських дорадників, я, як організатор, вирішив ні до кого не звертатися, ані не відбувати зустрічі в справі запропонованої конференції аж до часу, коли фонди будуть запевнені.

П.: То, як на Вашу думку, запропонована конференція може зовсім не відбутися, або може таки відбудеться?

В.: Вірно. Оглядаючись назад, на останні кілька місяців, це, можливо, найліпше відома і ненавмисно найліпше розголошена не-подія, яка коли-небудь відбувалася.

П.: Але я не можу собі уявити, що Ви завдали собі стільки клопоту, щоб запланувати не-подію.

В.: Очевидно, ні.

П.: То чому ж тоді Ви, як спеціяліст в сучасній східньоевропейській та українській історії, піклуєтеся конференцією в справі середньовічного предмету?

В.: Одна проста відповідь є, що я веду курс огляду української історії і семінар про Київську Русь. В обидвох приділяється багато уваги наверненню князя Володимира на християнство, але навряд чи це буде повна відповідь.

П.: Чи зорганізування такої конференції допоможе Вашій кар'єрі?

В.: Навряд. У серйозному науковому світі єдине, що має вартість, це наукові праці у формі опублікованих вислідів, найрадше поважних книг, якщо говоримо про історію. Організування конференції не має майже ніякого значення в контексті вузьких меж наукового успіху. Щобільше, я і ті духовні й не-духовні особи, з якими я заздалегідь радився, здавали собі вповні справу з можливих небезпек і рисків — зовсім не згадуючи невластивий час — при намаганні щось доконати на публічному форумі в справі такого контроверсійного предмету.

П.: Якщо так справді є, то чи є будь-які фінансові винагороди? І чи запрошені доповідачі не одержать дуже високих грошових сум?

В.: Що стосується гонорарів для запрошених доповідачів, то їх дуже розумно усталено на приваблюючій висоті: 1,500 дол. за присутність на триденній конференції і теж 1,500 дол. для тих у науковій програмі, хто надішле свої доповіді у письмовій формі щонайменше за шість місяців перед конференцією, щоб вони могли бути видруковані на конференцію. Логіка такого підходу зовсім проста: якщо бажаєте мати найкращі успіхи і якщо очікуєте від науковців роботи, а не обіцянок, то мусите згодитися заплатити, і то заплатити добре. Що стосується до 15,000 дол., передбачених бюджетом для організатора конференції, тобто для мене, то ця сума рахувалася так, щоб повернути частину часу, відданого справі конференції, моєму працедавцеві, Торонтонському університетові. Такі калькуляції „переданого часу" стандартні в академічному світі.

П.: Якщо нема особливих кар'єрних або фінансових спонук, то пощо це робити?

В.: Проста відповідь: „чому ні?" може прозвучати несерйозно або жартівливо, хоч це не було б цілковито без деякої правди. Але бувають також більш важливі причини, ніж стати віч-на-віч з викликом чомусь, що виглядає важким або неможливим.

Продовження буде.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА Роналда Реґена у принципі підтримала єгипетську військову акцію з метою рятувати пасажирів і престиж єгипетської держави, але висловила жаль з приводу загибелі понад 50 невинних осіб, які впали жертвою терору. Речник Державного департаменту заявив, що Уряд ЗСА все засуджував брутальний тероризм, особливо тероризм на літаках і там де невинно мусять терпіти особи, які не мають жадного відношення до справ, за які нібито змагаються терористи. Також державний секретар Джордж Шулц заявив ще перед штурмом літака, що терористи не повинні мати помилування і не повинні знаходити пристановища в жадній державі.

Українська Православна Парафія св. Тройці
836 Lyons Avenue, Irvington, N.J.
запрошує Українське Громадянство на

ЮВІЛЕЙНЕ СВЯТКУВАННЯ ПАРАФІЇ
з нагоди
30-ти РІЧЧЯ ЇЇ ЗАСНУВАННЯ
в неділю, 1-го грудня 1985 року

Год. 9:45 ранку — ЗУСТРІЧ ВЛАДИКИ АНТОНІЯ
Год. 10-та ранку — АРХИЄРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА
яку очолить Нюйоркський Єпископ Преосвященний АНТОНІЙ при співучасті протоієрея СЕРГІЯ НЕПРЕЛЯ, настоятеля і протодиякона о. ВОЛОДИМИРА ПОЛІЩУКА. Співатиме церковний Хор під кер. інж. ДМИТРА ОЛІЙНИКА

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ
З МИСТЕЦЬКОЮ ПРОГРАМОЮ
о год. 1-ій по полудні
в залі Українського Народного Дому

140 Prospect Avenue, Irvington N.J.
Вступ: $20.00 **ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ**

ОМУА
Об'єднання Мистців Українців в Америці
запрошує вас на
ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ КАРТИН
ЯРОСЛАВА СТАДНИКА
у неділю, 1-го грудня 1985 р., о год. 1-ій по пол., у Ґалереї ОМУА, 136 Друга Авеню в Ню Йорку.
Виставка буде відкрита в будні від год. 6-8 та суботи і неділі від год. 1-8 веч. і триватиме до 10-го грудня 1985 р.

Школа Українознавства в Ню Йорку
(ОУА „Самопоміч")
подає до відома, що
в суботу, **7-го грудня 1985 року,**
від год. 9-ої ранку до 12-ої дня,
Школа Українознавства буде відкрита для відвидин всіх кляс під час навчання

Дирекція Школи Українознавства запрошує Батьків шкільної молоді, як також всіх зацікавлених громадян, скористати з можливости відвідати Школу та поодинокі кляси під час навчання від світлички й дошкілля та 1-ої до 12-ої (матуральної) кляси, включно.

Павло Дорожинський, *Директор Школи*
Адреса Школи:
School of Ukrainian Studies
Shkola Ukrainoznavstva
Taras Shevchenko Place (вхід між 6-ою та 7-ою вул.)
New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 533-0750

64-ий Відділ СУА в Ню Йорку
влаштовує
РІЗДВЯНИЙ БАЗАР

Субота, 7-го грудня 1985 р., від год. 10-4 веч.
і неділя, 8-го грудня 1985 р., від год. 10-1 по пол.
в домівці СУА в Ню Йорку, Н. Й.
при 108 Second Avenue, New York, N.Y.
ВСІХ ЩИРО ЗАПРОШУЄМО!

Рятуймо молоде життя!

Дякуючи всім благородним жертводавцям за дотеперішні щедрі датки на фонд перещеплення серця Миронові Горакові, подається такі інформації:

Мирон Горак перейшов уже всі лікарські бадання, пов'язані з операцією та підшуканням „донора" серця . Університетський шпиталь у Ґейнсвіллі, Фла., де світової слави хірурґ д-р М. Кармайкел переводитиме операцію перещеплення серця, повідомив рідних Мирона, що з хвилиною, коли його фонд осягне 20,000 дол., ім'я Мирона помістять на листу тих, які чекають на нове серце. Отже шпиталь, розуміючи важливість часу, не чекаючи на попередньо вамагану суму 50,000 дол. приспішив приготування до операції. Але до 20,000 дол. бракують ще 4,000 дол. А час не стоїть, безперебійно пливуть години, дні та тижні, Миронове життя вкорочують.

Один із благородних жертводавців, пересилаючи свій дар, цитував давню народну приповідку: „Громада по нитці — бідному сорочка". В цю хвилину великої потреби, коли життя молодої української людини стоїть перед невблаганним бути, чи не бути — оцей черговий апель до нашої жертвенної громади: Поможіть і ви своєю ниткою зіткати сорочку надламаного Миронового життя! Відкрийте свої благородні серця, а колись, у вирішальний час, почуєте: „Те, що ти вчинив своєму ближньому — Мені ти вчинив!"

Пожертви на збірку, яка дальше ведеться під патронатом о. Степана Зарічного, пароха української католицької церкви Успення Пречистої Діви Марії в Маямі, Фла., проситься слати на: Myron Horak Trust Fund. c/o Sun. Bank, № 4016512194, P.O.Box 5100, Downtown Ctr. Office, Ft. Lauderdale, Fla. 33310, або Assumption of Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church in Miami (Myron Horak Heart Transplant Fund.) 39 N.W. 57th Court, Miami, Fla. 33126.

Вшанували дириґента інж. Д. Олійника

Дириґент Дмитро Олійник

У неділю, 10-го листопада ц.р., заходами церковного хору парафії св. Тройці в Ірвінґтоні ім. Д. Бортнянського — вшанували в день Димитрія свого улюбленого дириґента інж. Дмитра Олійника, як рівнож дириґента світських хорів на терені Ню Джерзі.

Після Служби Божої, яку відслужив настоятель парафії о. протоієрей Сергій Непріль, при співучасті церковного хору під орудою інж. Д. Олійника, відслужив Молебень за здоров'я Димитрія, ім'янинника нашої парафії, та виголосив промову з амбони про заслуги нашого дорогого Димитрія. Він згадав важкий шлях Ювілята на рідних землях, як рівнож вклад праці на еміграції, а зокрема вклад праці в нашу маленьку, але духом велику парафію Св. Тройці в Ірвінґтоні. Церковний хор відспівав Д. Олійникові многоліттєвіє.

Після цього запросив парафіян до церковної залі на перекуску з цієї нагоди.

Голова хору ім. Д. Бортнянського Григорій Венке привітав дириґента Д. Олійника палкими словами, переплітаючи їх своїми поетичними здібностями , як заслуженого громадянина Української Православної Церкви на рідних землях і поселенні.

Марія Гаврюшенко, солістка хору, вручила улюбленому дириґентові з рамени хору китицю живих квітів.

Зі зворушеним голосом інж. Д. Олійник подякував, в першу чергу, голові хору, та хористам, як рівнож настоятелеві парафії та всім присутнім парафіянам за таке звеличання його в ділянці хорового мистецтва, та заповів , що й далі йтиме цими шляхами, якими йшов дотепер для добра нашої Церкви, на славу Богові та нашому народові.

Отець Сергій Непріль поблагословив дари, які присутні зуживали. На закінчення всі присутні відспівали „Многая Літа" для ім'янинника.

А.Д.

ПРЕСОВЕ АҐЕНТСТВО повідомило з Београду, Югославія, що в неділю, 24-го листопада, деякі частини Альбанії навістив землетрус, хоч про випадок не повідомили альбанські засоби масової інформації. Югославське агентство ТАНЮҐ заявляє, що землетрус був легкий і не наніс багато матеріяльної шкоди.

Ще до 35-ліття...

(Закінчення зі стор. 2)

лишити майбутньому дослідникові діяльности цього хору. Тут хочу тільки коротенько згадати сам факт їх існування.

„Думка" Ню Йорк, дириґенти: Л. Крушельницький — О. Микитюк, Арка Рекордс ч. 819; „Думка" (Ukrainian Dumka Chorus of America), дириґент Семен Комірний, Чайка Рекордінг, Стерео; „Хустина" — Хор Думка, 1981, дир. Семен Комірний; „Слава во Вишніх Богу" — Колядки і щедрівки, стерео СН—105 Чайка Рекордінг; „Співайте разом з нами" — Дитячий хор „Молода Думка", дир. С. Комірний.

Для майбутнього дослідника залишаю також подробиці наспіваного репертуару на вищеназваних платівках, такі як: назви творів, їх композитори, солісти та інше.

Закликаю також інші хорові одиниці, солістів, інструментально-вокальні ансамблі та всіх, хто записується на платівки, публікувати подробиці з їх записів, щоб в майбутньому дослідник української дискографії або складач каталогів українських платівок мав під рукою всі інформації, потрібні для серйозних дослідів в цій ділянці.

Управа і Адміністрація Українського Музею
запрошує Членів і Громадянство на

Передріздвяну Товариську Зустріч

у неділю, 8-го грудня 1985 року, год. 5:30 по пол.
в будинку Визвольного Фронту, 136 Друга Авеню, **Ню Йорк, Н. Й.**
(Другий поверх)

В програмі:

ЮЛІЯН КИТАСТИЙ .... бандурист
СВЯТОСЛАВА КАЧАРАЙ .... сопрано
при акомпаніяменті МИХАЙЛА ЛЕВА

ТРАДИЦІЙНА ПЕРЕКУСКА, РОЗГРАШ

Вступ для членів Музею вільний; для не-членів — добровільні датки.

ТЕРРІ ВЕЙТ, представник кентерберійського Архиєпископа Роберта Рансі, який намагається допомогти звільнити американських закладників з рук ливанських мусулманів-шіїтів, прибув в неділю, 24-го листопада до Атен, а звідти до Ню Йорку, щоб там зустрінутись з представниками Адміністрації президента Роналда Реґена. „Я маю добрі інформації для офіційних речників ЗСА, — заявив Т. Вейт, — але ціла процедура звільнення вимагає довшого часу".

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов у Вічність 24-го жовтня 1985 р.
наш Чоловік, Батько і Зять
бл. п.
ЯРОСЛАВ ПАЛАТАЙКО

Не маючи змоги особисто подякувати Усім понад 700 особам, які так численно віддали останню пошану Покійному, цією дорогою складаємо щиру подяку Усім, хто в часі нашого родинного горя і смутку виявили так багато співчуття і висловили свої вияви пошани і жалю за Покійним особисто, листовно і телефонічно.

Щира подяка за численні квіти, Служби Божі і пожертви на різні цілі.

Щиро сердечно дякуємо Всч. Отцям: о. д-р І. Біланичеві, о. д-р В. Макухові, о. крил. Т. Бариляковi і о. парохові церкви Благовіщення Е. Мельникові, якої Покійний був членом, за відправлення похоронних обрядів в похоронному заведенні, а особливо Всч. о. Е. Мельникові за відслуження Богослужби у церкві Благовіщення, який разом з Всч. о. Крилошанином Т. Бариляком відпровадив Тіло на місце вічного спочинку.

Дякуємо Побратимам Покійного, членам Братства кол. Вояків 1-шої У. Д. УНА та членам ОбВУА за почесну стійку при домовині з прапорами, за несення домовини разом з товаришами сина Покійного, за поміщення клепсидри у часописах і за побратимську допомогу у нашому важкому часі. Дякуємо зокрема Усім тим, які приїхали здалека з різних місцевостей Америки і Канади, щоб віддати останню пошану своєму Побратимові і приятелеві.

Особливу подяку складаємо Усім Побратимам і приятелям Покійного, яки пращали Його своїми зворушливими словами у похоронному заведенні, на цвинтарі над відкритою могилою і під час Поминків, а саме: пп. Б. Артимишинові Р. Кобринові, Я. Букачівському, А. Коморовському, В. Зуляковi, Я. Качаєві, М. Ліщинському, О. Пуцькому, як також М. Ничеві, який пращав Покійного від Філядельфійської громади.

Щира подяка похоронному заведенню Насевичів за взірцеве переведення похоронних обрядів.

Окрема подяка належить Усім тим, які замість квітів на могилу склали пожертви на різні цілі.

У пам'ять Покійного зложили:
На заупокійні Служби Божі суму 380.00 дол.
У пам'ять сл. п. Побратима Ярослава Палатайка на „Фонд правної оборони доброго імені українського вояка" суму 2,445.00 дол.
На Український Освітньо-Культурний Центр суму 140.00 дол.
На місячник „Вісті Комбатанта" суму 80.00 дол.
На Гарвардський Фонд 1000-річчя Хрищення України 50 дол.
На Радіо-програму ім. Володимира Блавацького суму 30 дол.
На Радіо-програму „Голос Мирян" суму 10.00 дол.

Разом пожертви на суму 3,135.00 дол.

Щира подяка усім жертводавцям.

Окрема подяка п. Богданові Кульчицькому за поміщення у щоденнику „Америка" статті про похорон бл. п. Ярослава Палатайка.

Ще раз дякуємо Усім, хто в той чи інший спосіб допомагав нам у нашому горю.

Людмила, дружина
Борис, син
Анна Ольшевська, теща

Помолімось за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих Членів Фонду Катедр Українознавства.

Впреп. о. крилошанин Петро Огірко відслужить Заупокійну Святу Літургію в п'ятницю, 29-го листопада 1985 року, о год. 9-ій ранку в УКЦеркві св. Марії, в Озон Парку, Н. Й.
за Блаженної Пам'яті:

ВАСИЛЯ ДОБЧАНСЬКОГО
ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО
ОСИПА МАРУСЯКА
мґр. БОГДАНА МИХАЙЛОВИЧА
ІВАНА МІРЧУКА
проф. д-ра МИХАЙЛА ОВЧИННИКА
ВАСИЛЯ РАТИЧА
МИХАЙЛА ШУЛЯ

Всіх Вп. Членів ФКУ просимо про молитви за померших наших друзів.

Помоліться в часі відправи Заупокійної Богослужби, щоб поєднатись з нами в поході молитов до Всевишнього за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять Померлим Членам ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА
(ФКУ)

Ділимося сумною вісткою
з Приятелями і Знайомими,
що в суботу, 23-го листопада 1985 р.
упокоївся в Бозі
наш Найдорожчий
ЧОЛОВІК, БАТЬКО і ДІДО
бл. п.
ГРИГОРІЙ МАЦУК-ОСИЦЬКО
на 87-му році життя,
учасник Визвольних Змагань в рядах УСС і УПА.

Залишені у глибокім горю:
Дружина — РУЗЯ
син — РОМАН з дружиною БЕВЕРЛІ
внука — ХРИСТЯ
ближча і дальша Родина в Україні

У ДВАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого БАТЬКА та ДІДА
бл. п. д-ра
Степана Витвицького
Президента УНР в Екзилі
пересилаємо даток $350.00
на ФОНД ОБОРОНИ УКРАЇНСЬКОЇ СПАДЩИНИ
та у
65-ту РІЧНИЦЮ ІСНУВАННЯ УНР в ЕКЗИЛІ
$350.00
на БІБЛІОТЕКУ ім. СИМОНА ПЕТЛЮРИ в Парижі.

Д-р Ігор і Дарія ВИТВИЦЬКІ
Д-р Марія ВИТВИЦЬКА
Андрій Л. і Таня ВИТВИЦЬКІ

23-го листопада 1985 р. упокоїлась по тяжкій недузі на 77-му році життя біолог-науковець, донька генерал-хорунжого Армії УНР

ОЛЬГА ПАВЛОВСЬКА
уроджена ЧЕХОВИЧ

В попередньому оголошенні було помилково подане прізвище.

Дня 23-го листопада 1985 р. після тяжкої хвороби померла

бл. п. ОЛЬГА ОЛЕКСАНДРІВНА ПАВЛОВСЬКА

про що з глибоким сумом сповіщають
ҐІВІ І МАРІЯ КОБІ

Висловлюємо своє глибоке співчуття Дорогому Другові і Родичеві Чоловікові Покійної Вадимові Павловському.

З найтяжчим болем повідомляємо, що наша Найдорожча

бл. п.
Михайлина Долинай
родж. Лавецька в Перемишлі,

б. учителька, дружина доктора Миколи Далиная, б. міністра Здоровельництва Закарпатської України, віддала свою душу Всевишньому, дня 15-го жовтня 1985 р. у Празі, Чехо-Словаччина, на 90-му році життя.
Подай Їй Господи блаженний спокій та Вічную Пам'ять!
Родина ДОЛИНАЙ у Філядельфії і в Празі

З Рідного Краю прийшла спізнена вістка, що 21-го липня 1985 року упокоївся в Бозі

СВ. П.
о. МИКОЛА КУШПІТ

нар. 15-го травня 1894 року,

довголітній катехит української коедукаційної гімназії „Рідної Школи" ім. Осипа Маковея, українських торговельно-кооперативних середніх шкіл і Української Вчительської Семінарії та парох церкви Різдва Пресвятої Богородиці на Малому Передмісті в Яворові в 1926-1944 роках.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В глибокому смутку —
б. учні яворівських середніх шкіл і Земляцтво Яворівщини

Ділимося сумною вісткою з Рідньою та Знайомими, що 25-го листопада 1985 року, по короткій та тяжкій недузі відійшов на Вічний Спочинок на 63-му році життя наш Дорогий
МУЖ І БАТЬКО

бл. п.
ІВАН ПОДІЛЬЧУК

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться:

ПАНАХИДА у вівторок, 26-го листопада 1985 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Krawicki Funeral Home, 2124 East St. George Ave., Linden, N.J.

ПОХОРОН в середу, 27-го листопада 1985 р., о год. 9:30 ранку в українській католицькій церкві св. Володимира при Grier Ave., Elizabeth, N.J., а відтак Тіло Покійного буде перевезене на український православний цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
дружина — МАРІЯ
доньки — ХРИСТИНА І МАРТА
БРАТ та СЕСТРИ в Україні

Субота, 25-го січня 1986 року
Година 7-ма веч.; дебют — 7:30 веч.
Заля BIRCHWOOD MANOR
111 No. Jefferson Rd. (of Route 10)
Whippany, New Jersey

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ в НЮАРКУ та ҐУРТОК ПЛАСТПРИЯТУ
запрошують на
Традиційні Карнавалові Вечерниці
з Презентацією Дебютанток

Оркестра **„ТЕМПО"** Стрій вечірній
Вступ разом з вечерею: 40 дол., молодь до 23 -го року, з вечерею $30.
Зголошення дебютанток, виключно пластунок з усіх станиць приймає **п-ні Зірка Боднар, (201) 763-3105**

Вшанували пам'ять жертв Великого Голоду в Україні

Кожного року в грудні Ліга Української Православної Молоді при церкві Святого Вознесіння в Мейплвуді, Н. Дж. відзначала і цим вшанувала пам'ять семи мільйонів жертв, які померли від голоду, що його спричинив московсько-комуністичний наїздник на Україні.

Цього року Ліга Православної Молоді на заклик Світового Конгресу Вільних Українців про вшанування жертв Великого Голоду 1932-33 років скрізь і по всьому світі, де є скупчення українців, відзначати цю трагічну подію в першу неділю листпада, вирішила вшанувати пам'ять жертв як цього року, так і надалі в приписаному СКВУ часі.

Дотримуючись цього та за згодою настоятеля церкви о. Івана Наконечного у неділю 3-го листопада (а це була перша неділя) після Служби Божої при великій кількости парафіян і гостей та представників організацій о. І. Наконечний відслужив урочисту Панахиду за спокій семи мільйонів невинних душ, які померли в жорстоких муках голоду.

Перед Панахидою о. Іван, пояснивши, чому ми змінили день відзначення пам'яті жертв голоду, перенісши його з грудня на першу неділю листопада, виголосив слово про цю страшну подію та зазначив, що ми про неї ніколи не сміємо забувати, бо це було б гріхом перед історією і нашим народом.

Стійку з прапорами несли Товариство Прихильників Державного Центру УНР і Українсько - Американські ветерани. Співав хор під керівництвом дириґента Л. Харченка. Прислуговували чотири вівтарні хлопці, члени Ліґи Молоді.

Після Панахиди в переповненій церковній залі було висвітлено історичний фільм, присвячений голоду 1932-33р. „Жнива Розпачу". Цей фільм був прийнятий присутніми з великим напруженням і увагою.

Фільм „Жнива Розпачу" був висвітлений на замовлення Української Православної молоді при церкві Св. Вознесіння, яка також підготовила пісну перекуску, яка складалася з кусочків чорного хліба і кави.

Перед висвітленням фільму заступник голови Ліґи Молоді студент Василь Федоренко сказав коротке слово, подякувавши присутнім за масову участь.

Під час короткої перерви парафіянка Надія Світлична звернулася до присутніх з закликом скласти свої датки на покриття видатків, пов'язаних з вміщенням в часописі „Ню Йорк Таймс" сторінки — звернення до президента Р. Реґена з насвітленням української проблеми напередодні зустрічі президента Р. Реґена з Горбачовим, бо як зазначила вона, на цю акцію потрібно понад 35,000 дол.

Як відомо,цю акцію започаткувала Молодеча Організація Пласт, а українська громада активно її підтримує.

На закінчення Наталка Павленко звернулась до присутніх з проханням при виході зі залі скласти свої пожертви на потреби пропаґандивної справи і висвітлення фільму „Жнива Розпачу" серед американського громадянства. Вона ,як одна з співробітниць, подякувала присутнім за масову участь.

К. Степовий

З праці Відділу ТУІА у Вашінґтоні

Із напливом на працю до Вашінґтону щораз то більшого числа українських інженерів та наукових дослідників у 1960-их роках,створено у Вашінґтоні, за ініціятивою д-ра Василя Наконечного та мґ-ра Ігоря Вітковицького, відділ Товариства Українських Інженерів Америки (ТУІА), який провадить свою корисну працю на цьому терені.

5-го жовтня 1985 року в приміщенні української суботньої школи Іст Брук Лі гай скул, відбулися звичайні загальні збори відділу. Вітаючи приявних, збори відкрив голова Т-ва д-р В. Наконечний і передав дальше їх ведення вибраній президії у складі: мґр І. Вітковицький, голова, та інж. Н. Базарко, секретар.

Основний звіт діяльности Т-ва за минулу каденцію склав голова товариства. За звітний час управа відділу співпрацювала з Головною управою Товариства Українських Інженерів Америки (ТУІА) в Ню Йорку та іншими професійними, науковими та суспільно-громадськими організаціями на терені Вашінґтону. Заходами Управи відбулися науково-популярні доповіді і для членів Т-ва і для запрошених гостей. Голова Т-ва брав активну участь як представник Відділу у конференціях і загальних зборах, які влаштовувала Головна управа Ню Йорку. Члени Т-ва брали активну участь у праці у зв'язку з всенародними звичаями, що відбулися у Вашінґтоні в 1983 році (відмічення голодової облоги України в 1932-33 роках) і в 1984 році (протестна маніфестація проти русифікації України).

Влаштовувані доповіді для місцевої громади охоплювали тематику із різних дослідних ділянок, у яких працюють члени нашого Т-ва. Важніші доповіді були: „Тайни Архітектури Українських Церков", яку виголосив інженер-архітект Мирослав Німців. Після доповіді відбулася архітектурна виставка, яка включала картини, фотографії та моделі церков. Доповіді, влаштовані відділом ТУІА при співпраці місцевого відділу Т-ва Українських Лікарів, були: інж. Іван Сось — „Вид землі з лету сателіта" та д-р Яромир Оришкевич — „Бактерійні недуги ротової порожнини"; д-р Орест Дячок — „Інтриґуючі підводні звуки китів", та д-р Орест Гаврилюк — „Чи і як можемо себе оберегти від атаку серця". Наступні доповіді, спонзоровані відділом ТУІА, включали: мґр Даріян Дячок — „Можливості соняшної енергії для економічного розвитку країн"; адв. Ґордон Малик — „Леґальні аспекти радіомовлення і телебачення"; д-р Олександер Дражньовський — „Українські церкви і мозаїки в Равенні (Італія)". Усі доповіді були ілюстровані відповідними прозірками.

Однією із центральних імпрез Відділу ТУІА у Вашінґтоні було переведення в життя весною 1982 року відомої конференції „Наука та технологія у 1980-их роках". Конференцію влаштовано при активній співпраці Головної управи ТУІА в Ню Йорку, очоленої головою інж. Євгеном Змиєм і при фінансовій допомозі спонзорів трьох фірм, у яких чолові становища займають члени ТУІА: інж. Мирон Лепкалюк, інж. Роман Волчук (у Ню Йорку) та д-р Василь Васильківський (у Вашінґтоні). Конференція відбулася в державному будинку біля Білого Дому, де містяться бюра відділів державної Адміністрації (Ню Екзекютів Оффіс Білдінґ) і включала таку програму: д-р Дж. А. Ківорт, директор Бюра наукової і технологічної політики, екзекутивного бюра Президента ЗСА „Контекст відносно федеральної наукової політики"; д-р Н.А. Бейлі, директор плянування державної безпеки - „Економічні відносини між Сходом і Заходом"; д-р Н. Строката-Караванська — „Непередбачені ефекти керованої науки у СРСР"; д-р Б. Денисик, асистент секретаря торгівлі — „Проблеми передачі технології"; д-р М.І. Яримович, віцепрезидент фірми Роквелл Інтернешенел — „Виклик повітряно-космічного простору"; д-р Д. Прінц, науковець-астронавт — „Наука простору в 1980-их роках"; д-р Ю. Ґамота, директор інституту науки та технології університету Мишиґен — „Наукові досліди в університетах".

Конференцію відкрив вступним словом голова Головної управи ТУІА інж. Е. Змий, а закрив загальними підсумками конференції д-р В. Наконевний, голова Відділу ТУІА у Вашінґтоні.

Модераторами конференції були: мґр Ю. Нестерчук, директор-асистент Бюра управління державного персоналу, та інж. Р. Волчук, директор фірми Волчук і Маєрбирл.

Конференція мала прихильний відгук у загальній українській і англомовно-українській пресі. За працю і успішне переведення конференції, Головна управа ТУІА в Ню Йорку на загальних зборах весною 1983 року відзначила відділ ТУІА в Вашінґтоні та його голову відповідними грамотами.

У своєму звіті д-р В. Наконечний з признанням підкреслив віддану працю членів управи і членів Відділу та їхніх родин для добра Т-ва. З черги слідував звіт скарбника інж. Юрія Кузьмича. Від Контрольної комісії склав звіт інж. Іван Сось. Він підкреслив корисну працю Управи і спеціяльно відзначив віддану, довголітню працю уступаючого голови.

На пропозицію інж. І. Сося збори вибрали нову управу в такому складі: голова — д-р Т. Костюк; містоголова — д-р Б. Денисик; секретар-скарбник — інж. А. Стасюк; члени управи: мґр. І. Вітковицький і інж. Ю. Кузьмич.

До Контрольної комісії були вибрані: д-р В. Наконечний — голова,д-р В. Ґарбер і інж. М. Раковський — члени.

Д-р Василь Наконечний

У Вотервліті відбулася виставка картин Я. Гніздовського

— Заходом Окружної Ради СУА південного Ню Йорку у Вотервліті відбулася виставка картин мистця Якова Гніздовського в суботу й неділю, 26-го і 27-го жовтня ц.р., в залі церкви св. Миколая.

Світової слави мистець Яків Гніздовський виставив 75 своїх дереворізів (графік і офорт), 10 олійних картин і 3 килими, великі тканини з чистої вовни з Південної Америки, що їх виткала спеціялістка Барбара Корнет.

Тематика картин своєрідна: автопортрети мистця, звірята — вівці, барани, кітки, корова, черепаха, а також птахи — павич, качка, сови, пінґвіни; дерева, квіти, овочі, рослини, городовина: кукурудза, капуста, цибуля, салєри й інші. Різнорідні квіти, як троянди, конвалії, тюльпани, іриси, соняшники були б краще вийшли в олійних картинах, ніж у графіках чорної фарби. Вражала надзвичайна техніка, досконале виконання деталів,що немає рівного у ніякого нашого мистця. Скільки праці треба буде вкласти, щоб виконати ліс, дерева в дереворізах, що їх треба подивляти. Тому творчість Якова Гніздовського продовж 50 років була прийнята своїми й чужими незвичайно прихильно.він мабуть.найбільш відомий у світі та загально - признаний наш мистець. Пригляньмося ближче його життєвому шляхові.

Яків Гніздовський народився 27-го січня 1915 року в селі Пилипче Борщівського повіту в родині Якова й Марти, з дому Кубей. До середньої школи ходив у Чорткові, матуру здав у Львові в 1934 році. Вже в гімназії рисував добрі карикатури. Його карикатури містив гумористичний журнал „Комар"; він ілюстрував оповідання для дітей у „Світі Дитини", „Дзвіночку", „Юних Друзях", „Нашому Приятелі" й інших виданнях для дітей і молоді. В початках багато допоміг йому Едвард Козак (ЕКО). Митрополит Андрей Шептицький призначив йому стипендію до малярської академії в Німеччині, але він не міг дістати пашпорту, тому в 1938 році почав студіювати малярство у Варшаві в академії мистецтв. В 1939 році поїхав до Загребу в Хорватії, де студіював в академії мистецтв, яку закінчив у 1942 році. В Загребі ілюстрував між ішими, оповідання Марка Вовчка „Сестричка Мелася", що її видав у хорватському перекладі проф. Жівковіч. В 1944 році приїхав до Парижу і своїми дереворізами зацікавив паризьких мистецтвознавців.

В 1944 році виїхав в Америку, осів у Ст. Полі у Міннесоті. Тут працював в американському видавництві, брав участь у мистецьких виставках. Один нюйоркський мистецтвознавець запросив його до Ню Йорку. Від 1950 року Гніздовський перебував постійно в цій новітній столиці світового мистецтва. В роках 1957-59 був у Парижі, там оженився 1957 року зі Стефанією Кузан; його донька Міра теж малярка. Брала участь у понад 100 мистецьких виставках, індивідуальних і збірних. Їздив до Англії, Австралії, Японії, Канади.

Його картини були в американській збірній виставці в СССР, Китаї, Японії є в багатьох галеріях картин у цілому світі. Він отримав численні нагороди від багатьох мистецьких товариств і установ. Багато писав у мистецьких журналах про мистецтво, видав книжку „Малюнки, графіка, кераміка" в 1967 році. С. Новицький накрутив фільм про його творчість в 1971 році.

Від наймолодших літ він проявив великий малярський талант, що розвивався продовж студій і перебування в Парижі й Ню Йорку, під час його подорожей по багатьох країнах світу зі старою мистецкою культурою. На грушковому й вишневому дереві створив багато архитворів, незвичайно оригінальних, що їх подивляє багато країн світу. Він збагатив своєю творчістю скарбницю українського мистецтва. Великий вроджений талант, подиву гідна працьовитість, постійне шукання за новими формами свого мистецького себевияву, власний оригінальний стиль характеризують творчість Якова Гніздовського.

Тому добре сталося, що Окружна Рада СУА південного Ню Йорку запросила Я. Гніздовського з індивідуальною виставкою до Вотервліту. До організаційного Комітету виставки ввійшли: Віра Кушнір, голова, членки, Христя Кифор, Орися Кавка, Євгенія Куфель, Наталка Кушнір, Дарка Спяк, Галина Логін, Оксана Цюпка, членки Відділів СУА у Вотервліті й Коговзі.

Союзянки приймали гостей вином і солодким. Продано значне число картин. Чистий прихід призначено на Український Народний Музей СУА в Ню Йорку. В обох днях понад 100 осіб відвідало виставку. Були також деякі американці. Одначе наші місцеві малярі чомусь не поцікавилися виставкою.

І. Д.

Листопадова Академія в Ню Гейвені

У суботу, 2-го листопада ц.р., відбулася в Ню Гейвені, Конн., Святочна академія для відзначення 67-ої річниці проголошення незалежности Західньо-Української Народної Республіки.

Академію відкрив проф. Іван Телюк, заступник голови УККА,відділ Ню Гейвен, а святочну доповідь виголосив голова відділу д-р Михайло Снігурович .

У мистецькій частині були чотиривиступи і дві деклямації. Музичною частиною програми займався проф. Юрій Цибрівський і вона стояла на високому мистецькому рівні. Виступали Христина Радавець (флейта), Андрю Сальво (віольончеля) і Юрій Цибрівський (фортепіян). Вони виконували такі твори: І. Й. Гайдн — Фінал із тріо ч. 2. (Радавець, Сальво, Цибрівський); Л. ван Бетговен — Тема з варіяціями, оп. 107, і М. Лисенко — Токката (Радавець, Цибірський); Ю. Щуровський — „Танець", „Рондо", і В. Сокальський — „Колискова" (Сальво, Цибрівський); К.М. фон Вебер — із Тріо оп. 63 (Радавець, Сальво, Цибрівський). До високого рівня концерту дорівнялися і деклямації: О. Тарнавський „Листопадова Містерія" — Ксеня Кизик, і О. Доріченко „Батьківщина" — Ліда Хома.

Академію започатковано національним гимном, а закінчено „Не Пора". В неділю, 3-го листопада, в церквах обох українських віровизнань були відправлені панахиди за героїв, що впали за волю України.

М. Я.